

Nr 30.

Ankom till riksdagens kansli den 21 maj 1943 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter vissa lantmåteriförrättningar inom Kopparbergs län.

I en den 19 mars 1943 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 185, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter vissa lantmåteriförrättningar inom Kopparbergs län.

Beträffande författningsförslagets lydelse hänvisas till utskottets hemställan.

I 10 § lagen den 17 juni 1932 (nr 223) med särskilda bestämmelser om delning av jord å landet inom vissa delar av Kopparbergs län, den s. k. dalalagen, upptagas föreskrifter om sammanläggning av fastigheter, då till rubbning av storskifte verkställes laga skifte, däri bys heminägor ingå. Genom lag den 17 mars 1939 (nr 76) ha såsom ett andra stycke i paragrafen införts bestämmelser, enligt vilka sammanläggning till en fastighet må ske jämväl av fastigheter, som tillhöra makar var för sig eller innehavas med olika rätt i äktenskapet, såframt makarna, i enlighet med vad i paragrafen stadgas, träffa avtal om den rätt, varmed den genom sammanläggningen nybildade fastigheten skall innehavas.

Genom sådana avtal mellan makar, som nu nämnts, kan uppenbarligen ena maken erhålla större andel än förut i den fasta egendomen såsom helhet betraktad, i följd varav avtalet kan komma att innefatta gåva. Med hänsyn härtill har genom förordning den 22 juni 1939 (nr 331) om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter laga skifte inom vissa delar av Kopparbergs län stadgats, att där mellan makar träffats avtal, varom förmåles i 10 § andra stycket dalalagen, skyldighet att utgiva lagfartsstämpel eller skatt för gåva icke skall inträda i anledning därav, att ena maken genom avtalet erhållit större andel än förut i makarnas fasta egendom.

Genom proposition nr 152 har Kungl. Maj:t för innevarande års riksdag framlagt bl. a. förslag till lag med särskilda bestämmelser om äganderättsutredning och sammanläggning av fastigheter inom vissa byar i Kopparbergs län och förslag till lag angående tillägg till lagen den 17 juni 1932 (nr 226) med särskilda bestämmelser om lagfart inom vissa delar av Kopparbergs län, den s. k. särskilda lagfartslagen. Enligt förstnämnda lagförslag skall Kungl. Maj:t beträffande vissa byar i länet äga förordna, att särskild förrättning skall äga rum för äganderättsutredning och sammanläggning av fastigheter med tillämpning av bestämmelser, vilka i huvudsak motsvara de för laga skiften enligt dalalagen gällande. I 4 § andra stycket av samma lagförslag upptagas bestämmelser om sammanläggning av makars fastigheter av enahanda innebörd som de i 10 § andra stycket dalalagen förekommande.

Till stöd för det i den föreliggande propositionen framlagda förslaget har *departementschefen* anfört bland annat följande:

»Den befrielse från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel eller skatt för gåva, som beträffande skiften enligt dalalagen medgivits genom ovan nämnda förordning den 22 juni 1939, synes böra gälla jämväl de motsvarande fall, som avses i 4 § andra stycket av den föreslagna lagen med särskilda bestämmelser om äganderättsutredning och sammanläggning av fastigheter inom vissa byar i Kopparbergs län. Denna utvidgning av förordningens tillämpningsområde torde böra föranleda, att ny förordning i ämnet utfärdas.

Den nu förordade befrielsen från skyldighet att erlagga lagfartsstämpel avses icke skola föranleda ändring i den skyldighet att utgiva sådan stämpel som eljest förelegat, därest det fång, som här är i fråga, icke funnits.»

Utskottet.

Utskottet har icke funnit anledning till annan erinran mot det i förevarande proposition framlagda förslaget än vad angår författningstextens utformning. På grund av att ifrågavarande förslag förelagts riksdagen samtidigt med förslag till lag med särskilda bestämmelser om äganderättsutredning och sammanläggning av fastigheter inom vissa byar i Kopparbergs län har i ifrågavarande förslag något datum för nämnda lag icke kunnat utsättas. För undvikande av därigenom uppkommande författningstekniska olägenheter föreslår utskottet, att i det nu föreliggande förslaget datum och nummer i svensk författningssamling för omförmälda lag får utgå men att i stället anteckning om berörda nummer göres i en till författningstexten fogad not.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, med förklarande att riksdagen funnit viss formell jämkning böra vidtagas i det genom Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 185 framlagda författningsförslaget, antaga följande såsom *utskottets förslag* be-tecknade

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)***Förslag**

till

förordning om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter vissa lantmåteriförrättningar inom Kopparbergs län.

Härigenom förordnas som följer.

Har mellan makar träffats avtal, varom förmäles i 10 § andra stycket lagen den 17 juni 1932 (nr 223) med särskilda bestämmelser om delning av jord å landet inom vissa delar av Kopparbergs län eller 4 § andra stycket lagen den

1943 (nr

) med särskilda bestämmelser om äganderättsutredning och sammanläggning av fastigheter inom vissa byar i Kopparbergs län, skall skyldighet att utgiva lagfartsstämpel eller skatt för gåva icke inträda i anledning därav, att ena maken genom avtalet erhållit större andel än förut i makarnas fasta egendom.

Härigenom förordnas som följer.

Har mellan makar träffats avtal, varom förmäles i 10 § andra stycket lagen den 17 juni 1932 (nr 223) med särskilda bestämmelser om delning av jord å landet inom vissa delar av Kopparbergs län eller 4 § andra stycket lagen med särskilda bestämmelser om äganderättsutredning och sammanläggning av fastigheter inom vissa byar i Kopparbergs län¹, skall skyldighet att utgiva lagfartsstämpel eller skatt för gåva icke inträda i anledning därav, att ena maken genom avtalet erhållit större andel än förut i makarnas fasta egendom.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Genom förordningen upphäves förordningen den 22 juni 1939 (nr 331) om särskilt undantag från skyldighet att utgiva lagfartsstämpel och skatt för gåva efter laga skifte inom vissa delar av Kopparbergs län.

Stockholm den 21 maj 1943.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

¹ Se SFS 1943: .

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bårg, Elon Andersson, Wahlmark, Axel Ivar Anderson**, *Sjödahl, Egnell**, *Ekman, friherre Lagerfelt**, *Velander och Eklund**; samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Hagberg i Malmö**, *Olsson i Gävle, Orgård, Sandberg**, *Falk, Lundell, Kilbom, Karlsson i Grängesberg* och *Jonsson i Skedsbygd**.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.